

[Holger Eriksen.]

vore forskellige Valglove saa ensartede som vel muligt, og Lovforslaget her gaar et langt Skridt i Retning af at bringe Overensstemmelse mellem Folketingets Valglov og den kommunale Valglov, idet man her har hentet Bogstavbetegnelsen fra den kommunale Valglov. Denne Bogstavbetegnelse er saa indarbejdet i den almindelige Bevidsthed, at der ikke er nogen, der tager fejl af den. Gennem lange Tider har i hvert Fald de fleste Steder de samme Partier haft de samme Bogstavbetegnelser, og efter den sidste Bestemmelse har de i Virkeligheden faaet en fast Bogstavbetegnelse. Dette medfører, at Vælgerne er indstillede paa, at deres Parti har det og det bestemte Bogstav. Dette letter for øvrigt ogsaa den almindelige Agitation, idet de enkelte Partier nu blot behøver at hamre ind i deres Vælgeres Bevidsthed, at deres Partier dækkes undet det og det Bogstav. Jeg mener derfor, at den her foreslaaede Foranstaltning er i høj Grad formaalistjenlig. Den favoriserer ingen, men den skaber Sikkerhed for, at Vælgerne virkelig afgiver deres Stemme, hvor de ønsker at afgive den.

Jeg kunde i denne Forbindelse ønske at tilføje, at der maaske var enkelte andre Spørgsmaal vedrørende den almindelige Valglov, der kunde rejses, f. Eks. Spørgsmaalet om Stillerne. Hidtil har det været saadan, at Stillerne ikke skulde underskrive personlig, og Stillerlisterne skulde ikke offentliggøres; hvad mere var, man havde ikke engang Ret til at offentliggøre dem. Men det betød, at Partier, der havde vanskeligt ved at faa Stillere, kunde, hvis de vilde, opføre tilfældige Navne, blot de sikrede sig, at de paagældende var Vælgere; de behøvede ikke at have Tilslutning fra de vedkommende Vælgere. Vi har i Aarhus ved sidste Valg haft et saadant Eksempel: en Person, der var opført som Stiller for Pürschel-Partiet, havde ikke givet sit Tilsgagn, ja, havde tilmed erklæret, at han ikke vilde være Stiller; kun et rent Tilfælde gav ham Kendskab til, at han var opført som saadan. Jeg tror, det er ret nødvendigt paa en eller anden Maade at skabe Sikkerhed for, at de, der opføres som Stillere, ogsaa er Stillere. Jeg vilde i og for sig finde det rimeligt, at Stillerens Navne blev offentliggjort. I Modsætning til de almindelige Vælgere, der skal beskyttes af Valghemmeligheden, er Stillerne jo Personer, som over for Offentligheden paatager sig Ansvar for den Person, de er Stillere for, selv om de desværre ikke altid stemmer paa vedkommende. Vi har ogsaa fra sidste Valg

Eksempel paa, at der paa en Kandidat eller et Parti ikke blev afgivet saa mange Stemmer, som der var opført Stillere paa Stillerlisten.

Lovforslagets § 3 vedrører Folkeafstemningen og gaar ud paa, at Reglerne om udvidet Ret til at afgive Stemme ved Indsendelse af Stemmesedler, saaledes som de blev gennemført i Hasteloven, ogsaa bringes i Anvendelse ved Folkeafstemningen. Det er rimeligt og retfærdigt.

Men saa snart man kommer ind paa Problemet Folkeafstemning, rejser der sig adskillige andre Spørgsmaal, f. Eks. Spørgsmaalet om dem, der er opført paa Valglisten, men som er afgaaet ved Døden, inden Folkeafstemningen finder Sted. Skal disse afdøde tælles med? Skal de have Lov til at stemme mod Grundloven? Det kan naturligvis ikke være Meningen, og jeg gaar derfor ogsaa ud fra, at den højtærede Indenrigsminister træffer Foranstaltninger til, at disse Navne ikke bliver medregnet, naar man skal konstatere, hvor mange Vælgere der faktisk er.

Der er endvidere Spørgsmaalet om de syge. Hidtil har det været saadan, at der har været i hvert Fald et overvejende Flertal, jeg tror, jeg tør sige inden for alle Partier, for, at man ikke skulde give de syge, der befinder sig paa Sanatorier, Hospitaler o. lign. Helbredelsesanstalter, Adgang til at afgive Stemme ved Valgene. Dette Standpunkt kunde man jo tage med den Begrundelse, at Sygdom procentvis saa nogenlunde rammer alle Partier ens, og at der derfor ingen Grund er til at træffe særlige Foranstaltninger for at give de syge Adgang til at stemme. Endvidere blev der sagt, at det maaske ogsaa for visse syge kunde være uheldigt, at man fik Valgagitationen bragt ind paa Hospitaler og Sanatorier. Men for Folkeafstemningens Vedkommende ligger Sagen jo unægtelig anderledes, fordi Reglerne der er saadanne, at man ganske ensidigt fastslaar, at den, der ikke stemmer, er Modstander af det Forslag, der er bragt til Folkeafstemning. Det vil altsaa sige, at man forlods noterer alle dem, der ligger paa Hospitalerne, som Modstandere af Grundloven, til Trods for at de maaske slet ikke er det. Dette er urimeligt og meningsløst, og jeg vil gerne henstille, om man ikke kunde træffe saadanne Foranstaltninger med Hensyn til denne Folkeafstemning, at ogsaa de syge kunde faa Lov til at manifestere deres Standpunkt. Den Indvending, man hidtil har gjort, om Faren ved at føre Agitationen ind paa Hospitalerne, falder væk, idet Grundlovsforslaget